

El somni continua

«Avui, un any després, et recordem, sentim la teva absència, et trobem a faltar Muriel».

Fa un any que ens vas deixar i el teu record ens acompanya sempre. Dotze mesos durant els quals han passat moltes coses, arreu del món, evidentment, però també al nostre país, a la nostra societat. En aquests 365 dies el Parlament ha hagut de compaginar la seva activitat habitual -reunions, comissions, debats i votacions-, amb fets excepcionals, com els requeriments judicials que tenen com a únic objectiu impedir que al Parlament es pugui debatre i votar sobre tot allò que vulguin els diputats i les diputades de la cambra. Una situació inèdita, complicada, però que malgrat tot no ens impedirà, com vam dir fa un any, continuar fent camí seguint el teu exemple.

Durant aquest temps, la societat civil, l'espai que més temps vam compartir, continua sent el principal tresor i baluard del país en la defensa dels drets i les llibertats. Ho és omplint els carrers l'Onze de Setembre, o un dilluns a les vuit del matí per defensar la democràcia contra la judicialització de la política. Ho és també quan lluita indignada pels drets dels refugiats, perquè tenim memòria i sabem d'on venim; recordem el que van passar i patir els republicans que fugien de la guerra, la repressió i la intolerància. I ho continua sent sortint al carrer per defensar drets i per empènyer les institucions, aquest espai que poc pensàvem que acabaríem compartint tu i jo.

?Viure en llibertat consisteix a saber respectar qui pensa diferent?, deies. I aquesta frase sintetitza perfectament el que representaves, el que continues representant. L'amor i la recerca de la llibertat, de les llibertats individuals i col·lectives, les socials i les nacionals, dues cares d'una mateixa moneda. I a la vegada, la cerca del consens, del posar-se al lloc de l'altre, del teixir complicitats. També el respecte, el concebre que no ho sabem tot, l'intercanviar punts de vista per reforçar i enriquir les teves conviccions, que defensaves amb fermesa i serenitat, o per canviar-les quan calia.

Avui, un any després, et recordem, sentim la teva absència, et trobem a faltar Muriel. Ho fem amb més serenitat, amb el sotrac més apaivagat, fent que la memòria ens retorni les moltes coses bones que ens vas aportar a aquells que vam fer part del camí amb tu.

Avui miro enrere amb la satisfacció d'haver pogut compartir amb tu grans instants i petites històries; discursos davant d'una multitud i converses privades; coincidències absolutes i discrepàncies que superàvem, principalment, per la teva manera de ser.

Amb la força que ens donen aquests moments, mirem endavant amb un somriure, perquè n'estem convençuts. El somni continua.